

[Biltzing.]

delsen for at udvide fristen angives at være, at borgerne og administrationen derved får bedre mulighed for at indrette sig på den nye retstilstand, er det værd at minde om, at en af de standarder, der anvendes for ikrafttræden, er, at loven træder i kraft på datoen for bekendtgørelsen i Lovtidende, ja, selv det foreliggende lovforslag indeholder denne standard. Så denne del af forslaget skal jeg på venstres vegne afvise som overflødig.

Kjærulff-Schmidt (FP):

Fremskridtspartiet føler sig ikke særlig overbevist om, at der er noget kæmpemæssigt behov for at gennemføre en lovgivning som den her foreslåede. Det er rigtigt, som hr. Tastesen nævnte, at der er i det væsentlige 3 argumenter for, at lovforslaget er fremsat. Det første er, at der skulle kunne opnås nogle fordele ved sammenlægning af Lovtidende og Ministerialtidende til én publikation. Man kan diskutere, om der er behov herfor, jeg synes egentlig ikke, der er det; den større forbrugervenlighed, som måske kan gennemføres, kan opnås og er i et vist omfang allerede opnået ved en opdeling af stoffet.

Med hensyn til det andet argument for at gennemføre dette lovforslag, nemlig at man skal have nogle regler om kundgørelse i radio og fjernsyn for det tilfælde, at Lovtidende ikke kan udgives på normal måde, må man da sige, at det er rigtigt, at man i undtagelsessituationer, hvis sådanne opstår, må gribe til nødtørftige og utraditionelle løsninger. Om så radio- og fjernsynskundgørelse lige netop i sådanne krigs- og naturkatastrofesituationer, som er omtalt i bemærkningerne, vil være den rigtige løsning, eller om andre løsninger må vælges, ved man egentlig ikke, medmindre man står midt i problemerne, så også på det punkt har vi i mit parti svært ved at se, at der skulle være noget voldsomt behov for egentlig lovgivning.

Hvad det tredje argument angår, nemlig at der skulle være et behov for at ændre ugedagsfristen til en 3 ugers frist, kan jeg ganske tilslutte mig hr. Biltzings bemærkninger, så alt i alt føler vi altså, at argumentationen for dette lovforslag virker noget konstrueret. Derimod er der nok en række

af de andre problemer, som det i 1965 nedsatte udvalg har beskæftiget sig med, som vi synes er vældig interessante. Det er vel givet, at man i løbet af de kommende år kommer til at diskutere bl. a. informationsøgning ved hjælp af edb, og der opstår så en række spørgsmål, som der skal tages stilling til.

Jeg har måske en lille smule den fornemmelse, at hvis man nu går i gang med at ændre Lovtidendeloven ved at slå Lovtidende og Ministerialtidende sammen til én publikation, så skaber man måske mere besvær for dem, der i fremtiden skal benytte den, end man gør gavn, fordi der altså så vil blive en overgangsperiode, fra dette lovforslag bliver vedtaget og frem til måske mere moderne publikationsformer, som kan udarbejdes ved hjælp af edb-systemer over de næste 10-20 år. Der vil altså så blive en overgangsperiode, hvor man ikke kan regne med, at det system, som har været gældende i 105 år, også gælder. Jeg synes derfor, at det rigtigste vil være at afvente udviklingen med edb-informationssøgningssystemerne og så lade den gode gamle Lovtidendelov, som nu har vist sin kvalitet gennem 105 år, få lov til at blive stående de 5-10 år endnu, hvor der vil være behov for den.

Gudme (RV):

Der er tre elementer i den problemkreds, som her lægges foran os, som står i lovforslaget, og så er der et fjerde, som ikke står der, men som også giver anledning til nogen diskussion både i bemærkningerne i den betænkning, som ligger til grund for lovforslagets udarbejdelse, og i de meget fyldige høringssvar, som er modtaget fra de forskellige myndigheder, man har henvendt sig til inden lovforslagets fremsættelse.

Problem nr. 1 er spørgsmålet om at sammenlægge Lovtidende med Ministerialtidende. I modsætning til senest hr. Kjærulff-Schmidt må jeg for mit vedkommende sige, at jeg mener, det er en rationalisering. Ved en fornuftig redigering, således at man medtager i den nye samlede Lovtidende de afgørelser, der virkelig er af principiel og vejledende interesse, mener jeg, at det for brugerne vil være rimeligt kun at have ét sted at holde sig til i stedet for som i dag en Lovtidende og en Ministerialtidende, hvor